

{ אז נדברו }

סוכות תשפ"ז | גליון מספר: 748

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

A8447168@gmail.com

--

לתגובות בפקס:

077-4448588

חדש!

ניתן לקבל את העלון
בפקס:

מערכת אוצר הגליונות:

02-3132641

קוד עלון: 1233

לתחזומות ולהוראות

קבע לעלון:

באשראי:

"גדרים פלוס"

(קופה: עלון או נדברו)

בטלפון:

0799-654321

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(מוכר להחזיר מס)

למענה אנשי:

052-7683095

כל האזרח בישראל ישבו ב...?? איפה בדיוק??

יושב לי על הלב מיזם שובב ומופרע... מסתמא יש הרבה שכבר חשבו עלי... אני עושה את שלי... זורק את זה לחלל העולם... אני לא משלה את עצמי יותר מידי... מסתמא לא יצא מזה כלום... אבל לך תדע... אולי הדברים שלי יגיעו ל'מי שיש בידו לעשות' (עין רש"י ריש ויחי...) ויצא מזה משהו

העניין הוא: שאולי אתה לא יודע... אבל כעת!!! בימים אלו לקראת חג הסוכות הממשמש ובא, ישנם אלפי!!! אלפי זוגות ובתי אב חרדיים שהם **מחוסרי בית לכל דבר ועניין!!!** מדובר בכל אלו שמתגוררים בדירה שאין בה סוכה... אם זה אותם אלו שגרים ביחידות חנוקות... או לחילופין בערים מעורבות שלא שייך להוציא מרפסת ולא ריאלי לבנות סוכה... ותכל'ס, כל שנה מחדש, כשמגיע חג הסוכות... המשמעות היא לצאת לגלות!!! לא הגלות של הסוכה. אלא גלות שלהתגלגל חצי חג אצל ההורים, חצי חג לישון יחד עם השווער בסוכה... וזה קשה!! ומאוד!!!

וחשבתי על פתרון פשוט ומתבקש!!! שתקום עיריה חרדית אחת חלוצה ותקים מתחם ענק של סוכות!!! מתחם שיש בו את כל הציוד והלוגיסטיקה מתחילה ועד סוף, החל מדפנות, שולחנות מיטות, כסאות, תאורה, תשתית בסיסית של מים, ושירותים... (ואפילו אופציה למזגנים ניידים) אוהל בית כנסת, חדרי לימוד... ומכאן ואילך זה כבר יכול להתגלגל לבד... רק מה?? כל המערכת הזו דורשת לוגיסטיקה אדירה וזה עולה הון תועפות?? נכון!!! זה יעלה מינימום 3000 שקל לזוג!!! לפי מטרים... זה גם יעלה יותר בהתאם לגודל... ואני פה בשביל לגלות לנוגעים בדבר שיהיו הרבה אנשים שישלמו את המחיר הזה בשמחה!!!

כן!!! על זה באתי!!! נדמה לי שבנושא הזה, משום מה יש חוסר מודעות לקושי של המשפחות הניידות בחג הסוכות ללא סוכה משלהם... איפה נדלקה לי הנורה האדומה לראשונה??? בתור גבאי צדקה, שמתי לב שבערב חג הפסח קיימת מודעות והכרה בקמחא דפסחא, כולם מבינים שבפסח יש משפחות עניות שאין להם מספיק תבניות ביצים ולא מצות ולא תפוז"א לחג... וכלל ישראל נתבעים ונותנים... כי ליהודי יש רגש חמלה למי שאין לו מה לאכול!!! ואילו בחג הסוכות המגבית היא ברף הרבה יותר נמוך... בשביל לשכנע אנשים לתרום אתה צריך להשתמש עם הנשק של האושפיזין... (שהאושפיזין לא מגיעים אלא רק אם דאגת לעניים) ואז חשבתי לעצמי... נכון... בא נגיד שבחג הסוכות יש פחות בעיה של מחסור באוכל!!! אבל בחג הסוכות יש הרבה יהודים שהם מחוסרי בית!!! ואני מאוד מאוד מסופק מה יותר קשה...

האם יהודי שאין לו סעודה בשרית בפסח... או יהודי שאין לו בית בחג הסוכות??? לא יודע!!! הייתי מציע את זה כמשאל עם... אל תענה במקומם... תעשה סקר... תשאל את הזוגות האלו שנודדים בחג הסוכות ואין להם פינה משלהם... תשאל אותם מה יותר קשה להם... רק מה?? למה אף אחד באמת לא מרחם על כל מחוסרי הבית האלו? כי תכל'ס, הם לא עניים... לא תמיד מדובר במצוקה כלכלית... אז זהו!!! שגם אני לרגע אחד לא חושב שצריך לתת להם את זה בחינם... אדרבה... אני בעד!! מצידי שיהיו הרבה שיתפרנסו מזה בכבוד!!!

תרגע... לא באתי לבקש צדקה... מה שאני בסה"כ רוצה זה להעלות על המודעות בנושא... כי בשורה תחתונה אני לא מאמין שיש משפחה בחג הפסח שנתקעת בלי ד' כוסות ובלי 5 תבניות ביצים, (וחלק גדול מזה בהחלט נזקק לכלל ישראל שתורמים ביד נדיבה) אבל זה שיש אלפי אלפי משפחות שנתקעות בחג הסוכות מחוסרי בית זה בטוח!!! (אז כמובן... הם לא ישנים ברחוב... הם מקוששים כל לילה סוכה אחרת... או שנזדקקים באיזהו מקום... אבל שמחת החג מהם והלאה...). ושוב: אם הייתי מבקש בשבילם צדקה, הייתי נאלץ לעשות אותם יותר מסכנים ממה שהם. אז זהו שלא!! הם לא עניים... הם יסכימו לשלם! אבל צריך פה משהו שירים את הכפפה! (אם כבר מבחינתי האתגר הכי מורכב זו הפרדה בין עזרת גברים לנשים... שלכל שורת סוכות יהיו שני מעברים משני צדדים... צד אחד גברים וצד אחד נשים). ואל תדאג... ברגע שזה ילך... זה יהפוך להיות אטרקציה לכל דבר... בצד שמאל יהיה בית המדרש, ובצד שני יהיה את מתחם שמחות בית השואבה, מאחורה מתחם הפעילות לילדים והמתנפחים, וכל קניוני הסוכות וסוחרי ד' המינים כבר יקדימו להגיע לשם שבוע לפני כן...

אה... מה אתה אומר?? נכון נשמע קצת הזוי??

אז אני חייב להיות כנה... זה לא רעיון שלי... יש לזה כבר תקדים!!! המיזם הזה כבר ישן... עשו אותו והיה לזה הצלחה מרובה... תן ניחוש אחד איפה כבר עשו את זה בהצלחה???

למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל!!! כן... התיאור ההזוי שאני מתאר כעת... בדיוק ככה עם ישראל ישבו בסוכות... לא שבוע ימים אלא במשך ארבעים שנה!!! ואל תשכח שכל הסיבה שאנחנו מצווים לשבת בסוכה, זה היא היא!!! להזכיר לנו שעם ישראל ישבו במתחם אחד ענק של סוכות שהשתרע על שנים עשר מיל בדור המדבר (עכ"פ לפי שיטת ר"ע שסוכות ממש עשו להם) ובדיוק את זה אנחנו רוצים לשכפל... מה טוב אוהליך יעקב... כך שמי שיבא ויטען שלא קבלנו מרבותינו... אז הנה... מצאתי לזה אפילו מקור 'כלשהו'... למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי... הוכחנו את עצמנו שאנחנו יכולים להיות בעיר אוהלים במשך שנים רבות... אז קדימה... למה לא נעשה את זה בחג הסוכות?? לך תדע... אולי נקיים... עוד אושיבך באהלים כימי מועד...

כל האזרח בישראל ישבו ב...??? במה?? איפה?

קעת רק בשביל להשלים את היקף המצוקה של הסוכות...

צריך לדעת שמצטרף כאן גם שיקול רחב היקף... תחשוב שבפריפריה רוב המבנים לא מותאמים לסוכה, והרבה פעמים כתוצאה מהשיקול הזה, מצטמצם מעגל ההתרחבות של אזורים מתחרדים, (אתה יכול לראות איך ששכונה חילונית שמתחרדת במהירות... אבל נעצרת ונבלמת מול מבנים חדשים שלא 'סובלים' יציאת מרפסות... כביכול החרדים מפנימים שאם אין לו פה אופציה לסוכה, אז השכונה הזו היא מחוץ לתחום) ואז נהיה מין מוסכמה בלתי רשמית שכל אזור מתחרד נהיה מין גטו כזה, שהאזור החרדי מתוחם בגבולות ברורים, והמחירים ממריאים לפעמים רק כתוצאה המוסכמה הזו. ואם זה אותו אברך שכבר מוכן לקחת הלוואה ולהשקיע מרפסת... אבל אין לו אישור, ואז הוא בונה לא חוקי... ואז הוא מסתבך עם העירייה... או לחילופין מסתכסך עם השכנים... ואז 'סוכת שלם' גורמת ללא מעט מריבות... בקיצור: יש יותר מידי תופעות לוואי ומחירים שאנשים משלמים כתוצאה מהמצוקת הסוכה שמעיבה עליהם וגורמת אותם לפעול בכל דרך... ואם עד כה דיברתי מזווית ההתמודדות של הפריפריה, אז בריכוזים החרדים הבעיה היא כבר ממש מובנית!!!!

כי אל תשכח שבפריפריה גרים מאוד מאוד בצפיפות... שזה אומר שכל מגרש של 100 מ"ר חולקים בו בממוצע לכה"פ שלושים בתי אב... רק מה?? ביום יום אין בעיה... הם מתפזרים ומתחלקים בקומות...

אבל מגיע חג הסוכות ? ? ! ? ובסוכות אין אופציה של קומות... זה סוכה שע"ג הסוכה... כל סוכה חייבת להיות בית חד קומתי!!! סוכה מחייבת מפגש ישיר עם התכלת של הרקיע!!! ואין לך שטח!!!!

וכעת אני רוצה לגלות לך סוד: שהמצוקת שטח בהקשר של חג הסוכות, היא לא בעיה חדשה, אלא עתיקת יומין!!!! כבר נכתב כאן בגיליון, שכשהמקדש היה קיים, וכל ישראל היו עולים לרגל לירושלים, אמנם היינו זוכים בהמון המון מצוות, לולב במקדש כל שבעה, ערבה, ניסוך המים, שמחת בית השואבה... אבל!!!! הייתה מצווה אחת יקרה שכלל ישראל נאלצו (באופן חלקי) לוותר עליה בכאב... הלא היא מצוות סוכה!!!!

כי בירושלים ברגל... היה מאוד מסובך לקיים מצוות סוכה בשלימות...

כי מילא במשך השנה, גם כשמיליונים רבים היו מגיעים לירושלים, היו איכשהו מצליחים להסתדר, על זה נאמר: 'לא אמר אדם צר לי המקום שאלין בירושלים', כי מקסימום מחוסר מקום, היו דוחסים מאות אנשים בחדר אחד עם דרגשים... מיטות של ארבע וחמש קומות, והיה שם צפוף מאוד אבל הכל בסדר... לא אמר אדם צר לי המקום... כל זה אפשרי במשך השנה, אבל כשהגיע סוכות. בסוכה ? ? ! ? בסוכה זה לא אפשרי...

לא יעזור שלא תאמר צר לי המקום... בסוכה אין אופציה לישון במיטת קומותיים!!! הישן תחת המיטה בסוכה לא יצא ידי חובתו... רק טבי העבד יכול להרשות לעצמו לישון תחת המיטה בפני הזקנים (וזה היה עקרוני!! טבי היה נחוש לא לבזבז מיטה שתוכל לשמש בר חיובא מהזקנים שיוכל לישון בסוכה) ממילא לאורך כל הדורות כשעלו לירושלים לרגל, בייחס למצוות סוכה נאלצו להיצמד לשורת הדין, ורק מי שממש ממש היה חייב לאכול בסוכה, רק הוא היה מקבל את הכרטיס אחמ"ם הזה... כלומר: כל מי שאכל בשר חגיגה או פירות לקוח בכסף מעשר... לא אכל בסוכה, ורק מי שאכל לחמי תודה בשיעור כביצה... רק הוא היה המאושר שקיבל כרטיס זהב לתפוס מקום בסוכה!!!! (אפילו רבי צדוק שהיה חסיד מופלג בדורו, ברגע שמביאים לו אוכל פחות מכביצה הוא לא מחמיר, והוא אוכל אותו מחוץ לסוכה, לענ"ד זו מהסיבה הזו... רק מה תטען: שאם ככה, גם ריב"ז ור"ג לא יחמירו ולמה המשנה אומרת שהם החמירו??? נ"ל שסו"ס הם היו נשיאים, ולנשיא היה בודאי סוכה משלו)

כן... יש פסוק בנחמיה ח', שכשעלו מן הגולה, כבר בראש השנה עזרא הסופר קרא בתורה לעיני כל העם את פרשת סוכה, והוא זירז את כולם כבר בעשי"ת לבנות סוכות, 'צאו ההר והביאו עלי זית ועלי שמן... לעשות סוכות ככתוב', ואכן כתוב 'ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סוכות, איש על גגו, ובחצרותיהם, וברחוב שער המים... ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סוכות וישבו בסוכות... כי לא עשו מימות ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה בישראל,

כתוב כאן שבאותה שנה עם ישראל זכו לקיים מצות סוכה כפי שהם לא זכו לקיים מזמן יהושע בן נון... ולכאורה זה תמונה: מה הפשט בזה?? וכי מה כבר יכול להיות יותר מהודר בסוכה של עזרא הסופר... עוד יותר מהסוכה של יהושע בן נון ודוד ושלמה וחזקיה ויאשיהו???

וההסבר בזה הוא עגום למדי: זה לא ש-קרה פה משהו משמח!!! אדרבה, עד עזרא הסופר, כל פעם שישראל עלו לרגל לירושלים או כל מקום אחר שהיה שם מקדש (אם בשילה או בגלגל) תמיד היה מדובר במיליונים!!!! וכשמיליונים מתקבצים במקום אחד... אין לך אופציה לקיים מצוות סוכה בשלימות כפי שהקדמתי... אבל כשעזרא עלה מהגולה, ועלו איתו בסה"כ ארבעים אלף איש... בכזו כמות דלה של אנשים התאפשר לראשונה לקיים מצוות סוכה בשלימות גם בירושלים... אז לעזרא היה חשוב לנצל את ההזדמנות הזו, ושלכה"פ הפעם נזכה לעשות מצוות סוכה כדיון!!! עכ"פ רואים מכאן שמצוקת מיקום לסוכות זה לא כאוס מודרני שנוצר לאחרונה, זה אתגר שמלווה את כלל ישראל לאורך כל הדורות!!! אז טוב... מילא כשהיינו עולים לירושלים לרגל... היה לזה לפחות הצדקה... היה לזה פיצוץ! הפסדנו סוכת שלם... אבל לפחות הרווחנו עליית שבטים, ציון המצויינת, קרית שלם, תל תלפיות... אבל היום? גם אין אנחנו יכולים לעלות ולראות... וגם בלי סוכה??

לפחות סוכה שתהיה לנו!!!! אז הנה!!! הנה המיזם המדומיין והפרוע שלי... תרשה לי להגיד בזהירות שזה לא פחות חשוב מה-5000 שקל שאנשים משלמים טבין ותקילין בשביל לשכור דירה ליומיים בר"ה בירושלים בחצר הקודש... אני טוען בקנאות: שגם הייליגע סוכה יקרה!!!! גם בסוכה יש אושפיזין... בפרט שמצוות סוכה היא מצווה די עדינה

ושברירית... אתה לא יכול יותר מידי להתעלל בעצמך בייחס לסוכה... כי ברגע שהסוכה נהיית יותר מידי מסובכת ומעצבנת... או שהיא יותר מידי חאלטורא... זה מאוד מהר מגיע לקצה של פטור מצטער...

סוכה היא לא מהמצוות החמורות!!! שיהודי מציב לעצמו יעד בלתי מתפשר!! ויושב בסוכה בחירוף נפש ובכל מחיר... לא! זו מצווה עדינה... צריך פה לשחק בזהירות בחוטים העדינים של הפתיל הקצר והמפונק שלנו... כי בסוף בסוף צריך כאן תשובה ענין תדור... ואם בחיי היומיום שלנו אנחנו מפונקים וכל דבר אצלי מסתכם בלחיצה על כפתור, אז אם לא מגיעים מוכנים, מאוד מהר זה מתקרב לקו האדום של 'מבעט ויוצא'

תכל'ס: שלא תחשוב, שאני באמת שמישהו יעשה עם זה משהו, אבל אני כן כותב את זה ולו בשבילי ובשבילך לעורר את המודעות האישית... לזכור שגם מצוות סוכה היא מצווה יקרה!!! צריך לתת גם עליה את הדעת!!! (ושוב: מה שתמיד עומד לי מול העיניים זה מתחם 89 במירון וכל המסתעף לזה... שמיד אחרי סוכות מתחילים הגורמים הרלוונטיים להיערך לקראת ל"ג בעומר... זאת אומרת: כשקיימת הבנה שיש פה משהו חשוב... אז יש תקציב בלתי נדלה של מוחות ואנרגיות ויצירתיות וידים טובות וגם תקציבים מנופחים איך לאפשר ולהנגיש שכולם יזכו להגיע להילולא דרשב"י בשוב הדעת... ואני פה בסה"כ מקושש שתסכימו לנדב לי 10% מהנכונות והקנאות והאנרגיות של ל"ג בעומר... תביא לי רק 10% מזה למצוות סוכה..)

רק מה תגיד?? יאללה... מה אתה עושה עוסק... כולא שבוע ונגמר...

אז זהו שלא!! בקנאות לא!!!! אני לא רוצה שהשבוע הזה יגמר!!! זה הליגער סוכות המתוק מדבש!! זה החג הכי אהוב!!!

ותאמין לי: אין לי מושג איך ההורים שלנו הצליחו להנחיל לנו כזו אהבה ומתיקות וגעגועים לחג הסוכות... אני רק חושב על אבא שלי הכ"מ שהיינו גרים בקומה שנייה והסוכה הייתה בחצר... (לא סוף העולם יש כאלו שזו קומה רביעית) ואבא שלי לא הסכים בשו"א לקחת מים מהברז הראשי כי זה גזל, אז זה להוריד מים מהבית עם גיגיות... ובשבת אבי ז"ל לא הסכים לטלטל... אז כל פריט שצריך להכניס לסוכה או להוציא פסולת ומאני מיכלא מהסוכה, כל זה נהיה מערך לא נורמלי... אז מילא אנחנו הילדים... שפכנו מים... היה צחוקים... ומכות... אבל איך ההורים שלנו הצליחו לשדר לנו את האהבה הזו... ומה תגיד על אותם אלו שכמעט כל חג עף להם הסכך ויחד איתו המוח... אז יאמר לשבחם של אלו שהבינו עניין והולכים ושוכרים דירה עם סוכה, ומשלמים על זה טבין ותקילין!!! כן... זה אנשים שאיכפת להם!! איכפת להם שחג הסוכות יהיה חג יפה!! זה לא עוד איזה נופש וקיש ש-בא לי שיהיה כף... פה זה עקרוני!!! ה' רוצה אותי מתרווח איתו בחג הסוכות... אז מפשילים שרולים ודואגים להכשיר את תנאי השטח. כדי להנעים לעצמי את השהות בצוותא עם ה'! זו עבודה שמחכה לנו בעיקר בערב חג הסוכות

עד כאן דיבורים באוויר... להגיד לאחרים מה לעשות...

קעת ללמוד והם לא נתנו לך... חלמת שתוכל להירדם כדי שתקום מוקדם, והצחוק המתגלגל שלהם לתוך הלילה העיר אותך... אז זהו!! שכנראה... אם בכל זאת הקב"ה רצה אותך בסוכה, כנראה שהלילה הזה הוא פחות רוצה ממך ללמוד!! פחות רוצה אותך קם ותיקין... אז מה כן?? לא רוצה ממך!! אלא רוצה אותך שלם איתו!!!

זה עוד הסיפורים היפים... כי יש גם סיפורים פחות קלים... אם זה כל מיני פינות לא סגורות בחיים שצפות בעיקר בחג ומעיבות עלינו... ובסוכה זה צף בצורה הכי בולטת... כי כולם פה... חוץ ממי שלא!! כולם פה חוץ מהילד הנושר... כולם פה חוץ מהחתן של שושי... ששוב היא פה לבד ממתניה... כולם פה עם העגלות וכסא האכלה חוץ משלוימי ותמי שעדיין ממתינים... וזה צף וכואב... כל אחד בנקודת ההמתנה שלו בחיים, ואבא שבשמים מזמין שמחה!!!! איך שמחה?? מאיפה בדיוק??

אז כן!!! בשביל זה יש לנו את רבי עקיבא שסובר ש'סוכות ממש עשו להם', ר"ע לא יודע מה זה ענני כבוד... הוא בחיים לא פגש ענני כבוד, אצל ר"ע הכל עובד עם דפנות ודיקטים... ר"ע מזכיר לנו: למען ידעו דורותיכם שעוד לפני הענני כבוד... ברגע שעמוד הענן הלך קדימה אנחנו הלכנו איתו בעיניים עצומות... וברגע שהוא נעצר אנחנו נעצרנו איתו, והתמקמנו שם!!! אמרנו לה'... אנחנו איתך בכל מצב... גם בארץ לא זרועה... ואם נעצרת אותנו כאן, אנחנו נהיה איתך כאן, אנחנו נבנה סוכה מדיקטים ונתמקם איתך כאן, אנחנו שלימים איתך בכל מצב!!

זה שמחה!!!! ה'... לא תמיד אנחנו רואים ענני כבוד... אבל אם קעת רצונך ית' שנהיה בסטטוס הזה... אנחנו איתך!! בנינו סוכה ואנחנו מתמקמים איתך כאן, בכברת דרך הזו, אנחנו שלימים איתך... לזה יקרא שמחה!!!! לקחת את 'כל משברך וגליך עלי עברו...' להביא את כל הקוויטל לבית המקדש ולנסך אותו ע"ג המזבח... זה שמחת בית השואבה, להחליט: אני שלם עם ה' בכל מצב!!! והולך להיות פה מצב רוח בחג הזה... אתה שואל איך? מאיפה? הרי יש כ"כ הרבה דברים מעציבים ומעיקים?? לא יודע איך... דבר אחד ברור: ה' רוצה אותנו איתו, אם אנחנו נחושים להיות איתו בשמחה, זה יקרה!!! תסמוך עלינו, עם ישראל הצליחו לשמוח משטחים מתים ופגועים בחג הסוכות... כשרוצים להיות שלמים עם ה'... מוצאים את המצת... זה רק עניין של החלטה...

אני מבקש סליחה מעלון אז נדברו שגלשתי במאמר זה בטעות לתכנים של גיליון שלהבת... מה לעשות... חג הסוכות כל עניינו קבלת עול מלכות שמים... עכ"פ מי שהנושא הזה מדבר אליו וחיוני בשבילו... על כך בהרחבה בגיליון שלהבת... פחות כאן...

בנקודה הזו והצליחו לשמוח, וה' מאוד מאוד מאוד מתרגש ממי שמוכן לשמוח איתו ומשקיע בזה מאמץ

ובינינו... שישאר בינינו... אם אתה באמת רוצה לדעת מהי המשימה הכי הכי חשובה והכי מאתגרת ויקרה בחג הסוכות... זה זה!!!

שאף אחד לא ינסה לברוח מהאמת הזו... זה הסיפור הגדול!!!!

בינינו... קח את כל ההידורים בד' המינים, ואת הסוכה, ואת כל השטייגן... בסוף מה הכי תובעני ומה הכי קשה?? להסכים לשמוח עם ה'!!! להסכים להיות שלם עם ה'!!! אנחנו מכירים כאלו שמהדרים בד' המינים בלי סוף... מחמירים בשיבת סוכה... מה לא מוכנים לעשות בדקדוק הלכה... וכל הכבוד להם... אבל עדיין!!!! בשלב מסוים מגיע הרגע של המערכת האישית ביני לבין ה'... שה' קובע כל מיני עובדות בשטח, שזו המשפחה שלך, ואלו הנתונים שלך, וה' היה רוצה אותך בחג הסוכות שלם איתו!!! שמח איתו!!! ושם!!!! שם מחכה לנו העבודה הגדולה... אוהו... שם צריך להפשיל שרולים... שם יש הרבה מה להזיע... ושם!!!! שם אפילו לא צריך ספרים טובים שיסבירו לי את מהות החג ואת פנימיות עניין השמחה בחג הסוכות... לא!! אין צורך... העובדות מדברות בעד עצמם... אתה מוצא את עצמך בסוכה מוקף בכל מיני 'עצמים' שהמכנה המשותף ביניהם ש-הכל בגזירת עליון!!!! וכך גזרה חכמתו ית',

וה' שואל אותך: אתה שלם איתי או... או מאוכזב מ'השירות' שלי?

האם אתה מוכן 'לזרום' איתי? לשמוח איתי?? אתה מוכן לצוף מעל כל הדברים המעצבנים... מתוך הבנה שגם אם הבעיות עדיין קיימות ועדיין לא נפתרו... אבל קעת ה' רוצה אותי עם זה, ואני שלם איתו עם זה,

ולכן לא נותר לי קעת אלא להיות שלם!!! רגוע!!! שמח!!! הכל בסדר... ה' רוצה אותי עם כל ה'חבילה' הזו... פה!! בסוכה!!!!

לא בטוח שה' רוצה אותי קעת לומד... ולמה לא?? כי... כי... כי אי אפשר ללמוד!! כולם פה עומדים לי פה על הראש... אז מה כן ה' רוצה??

ה' רוצה אותי- איתו- ועם הנתונים שהוא הביא לי פה בסוכה...

תשמע: זה לא מובן מאליו להישאר שפוי במשך שבעה ימים בחג הסוכות כשאתה יחד עם הילדים באותה סוכה!!! מילא במשך השנה, יש חדר ילדים ויש חדר הורים, אבל בסוכות?? אני והם באותה סוכה...

ואי לכן ובהתאם לזאת קיימת אופציה לשלוח חצי מהילדים לאומנה, ואז... אז אשמור פיקודיך וחוקיך בלי עצב ואתפלל כדת כראוי וכנכון...

אה... אתה רוצה??? אההמ... לא!! לא רוצה!!! למה אתה לא רוצה??

כי זה בסדר... נכון שהם עומדים לי על הראש... אבל אני עומד מאחורי זה... לא מתחרט... אה... אתה לא מתחרט??? אז במילים אחרות: אתה שלם עם זה!!! עם מי אתה שלם?? עם הרבש"ע... אם ככה, אז תהיה בשמחה... אלא מאי?? למה אתה לא בשמחה? כי רצית

אבל אם כבר דיברנו על עזרא הסופר שזירז את עם ישראל לעשות סוכות כשעלו מן הגולה... כתוב שם: ויעשו כל הקהל סוכות... כי לא עשו מימות ישוע בן נון... **ותהי שמחה גדולה בישראל!!!** יש כאן דגש שהייתה שמחה גדולה בירושלים... סביב מה?? סביב הבניה של הסוכות!!!

השאלה היא: מה פשר השמחה הגדולה דווקא סביב הנושא הזה??

אז העניין הוא: שהיה שם תמונת רקע... הסיפור הוא כך: באותה שנה שעזרא עלה מהגולה, הייתה עגמימות גדולה בירושלים, כי נכון שבונים את בית המקדש... אבל 'זה לא זה', הציבור היה מאוד דל ומעט, וגם נשאו נשים נוכריות, אז בכלל... היה שם בוקה ומובלקה של משפחות שנקרעו... ותכל'ס מי שזכר את בית ראשון בתפארתו... היה לו הרבה יותר צער ומרירות מאשר שמחה... זה היה ממש 'מתו מוטל לפניו'.

וכאן הגיע עזרא הסופר והציע נוסחה:

נכון!!! אנחנו שרויים בצער גדול, איך שאנחנו נראים דלים ומעטים... ואת העגמת נפש אף אחד לא יכול לקחת לנו!!! זה מלווה אותנו ומציף אותנו כאן בכל אבן בירושלים!!! אבל סו"ס אנחנו רוצים לשמוח... כי ה' רוצה אותנו שמחים איתו בחג הסוכות... אז מצאתי משהו... סו"ס יש פה נקודת יתרון אחת ויחידה שאנחנו יכולים להיתפס בה!!! סוף סוף פעם, כשהיו מיליונים של יהודים בירושלים... לא זכינו אף פעם לקיים מצוות סוכה בשלימות, וזה כאב לנו... אבל ידענו שזה מה שיש... ואילו עכשיו?? דווקא בגלל החורבן הגדול... דווקא הודות לדלות והשפלות שלנו, יש לנו קעת מרחב יותר גדול וממילא הזדמנות (שה' יעזור שכמה שיותר מהר תיעלם...) כן לקיים מצוות סוכה בשלימות, כי יש פה מספיק מגרשים פנוים בשביל כולם!!! אז קדימה!!! בא נחליט להיאחז בנקודת אור היחידה שיש לנו ברע זה!! נתמקד קעת בהזדמנות המיוחדת שיש לנו דווקא בשנה זו, (תחשבו: זה כמעט כמו אלמנה שתגיד לעצמה... נכון שאין לי בעל אבל לפחות בזכות זה יש לי עוד חדר נוסף בבית שאני יכולה לתת לזוגות הנשואים... מיישבו מסוגל לשמוח עם כזה דבר??) ונחמיה מבשר לנו שעם ישראל הצליחו!!! הצליחו להיאחז לנקודת האור הזו... ותהי שמחה גדולה בישראל... ממה?? ממצוות סוכה!!

שבזכות מה זכינו לה?? בזכות המיליונים שהיו כאן ו- --אינם!!

היית מאמין שבן אדם מסוגל לשמוח עם כזה דבר??

אז אם נהיה כנים: האמת היא שלא!!! עם כזו נחמה אי אפשר לשמוח, וגם אל תנסה... אל תעיז לנסות לשמוח בן אדם בכאלו נחמות...

אבל!!!! אם ה' כ"כ רוצה שנשמח קעת איתו בחג... וגם אנחנו נחושים להיות שמחים איתו... ומרוב!!! מרוב שחשוב לנו להתעלות מעל עצמנו לשמוח איתו, אנחנו מוכנים להיאחז בכל עלה תאנה... רק תן לי איזשהו מצת של שמחה... כשזה מגיע מהמקום הזה, כאן הכל יכול להיות!!!! כאן שייך לשמוח אפילו מכאלו דברים... וזה מה שקרה!! היות ועזרא הסופר מאוד 'דחף' אותם, אל תעצבו... חדוות ה' היא מעוזכם... ה' רוצה שנהיה שלמים ושמחים איתו... אין ברירה... בא נתאמץ ונעשה הכל בשביל להיות בשמחה ה'... אז הם נאחזו

אני משתוקק לראות את האושפיזין בעצמם...

בחג הסוכות ישנו מושג יהודי ששמו אושפיזין!!!! כן... זה מובא בזוהר וזה גם מנהג ישראל בחג הסוכות... לפני הסעודה להזמין את האושפיזין... ביום הראשון את אברהם וביום השני את יצחק ובשלישי את יעקב וכן הלאה... עכשיו בינינו... מה באמת הפשט בזה??? מה... באמת נראה לך שהשבעה רועים מגיעים לסוכה שלי?? אם כן... אז איפה הם??? ואם לא... אז מה כן??? מה זה הדבר הזה??? מה באמת עומד מאחורי ההזמנה של האושפיזין???

הביאור בזה הוא כך: תקשיב טוב טוב:

כשהייתי בשיבה... בחדר אוכל היתה דלת שמפרידה בין המטבח לחדר אוכל... ומי שהיה בכל זאת רוצה משהו מהמטבח הוא היה מגיע לדלת... אבל דא עקא... הדלת נעולה!! לכן מה עושים?? בשביל זה היה **חלון** בדלת... וכל מי שהיה רוצה משהו... היה מכניס את הראש בתוך החלון... ההלו... רמי הטבח... יש עוד גבינה??? תביא עוד שתי כפות חד פעמיות... אני הייתי אסיר תודה לחלון הזה!! אין לך מושג כמה עשרות ליטרים של חלב יצאו מהחלון הזה רק בשבילי...!!!! אין לך מושג כמה מיונה וממרר שוקולד זכיתי והוצאתי... ו... והכל... מאיפה?? **מהחלון הזה!!!**... והנה יום אחד התחננת... ואני מגיע לביתי נאוה קודש... אני נכנס למטבח... ו... והנה... חשכו עיני... לדלת של המטבח **לא היה חלון!!!** אוי ואבוי... מה יהיה?? מאיפה יהיה לי שקיות חלב... מאיפה יהיה לי גבינה... הרי אין חלון??

שוטה גמור!!!!!! ההההלו התעורר... אתה לא קולט עניין...

פה לא צריך חלון!!!!!! הכל פתוח לרווחה!!!!!! קח מה שאתה רוצה וכמה שאתה רוצה... **איפה צריך חלון???** כשיש מטבח של ישיבה... ומפחדים שאני "ארים" שלושה שרולים של כוסות... כאן צריך לעשות דלת... ואחרי שיש דלת עושים חלון שכשאתי אבקש כוסות... אני אקבל רק שלוש כוסות ולא יותר... **איפה צריך חלון??** כשמפחדים שאם הדלת תהיה פתוחה... אני אוציא "פרה שלימה של תנובה" לחדר... לכן פותחים חלון... שדרכו אפשר להוציא כוס אחת מקסימום שתיים...

יש לי חידה: האם השמש היא האור שלנו?? **ממש לא!!!!!!** ויש לי ראייה חותכת שלא!!!! כי האור עד כמה שידוע לי נברא **כבר ביום הראשון**... ואילו השמש נבראה **רק ביום הרביעי**... אז מה כן??? אם השמש היא לא אור... אז מה היא כן??? **השמש היא לא האור הגדול!!!**

אלא ה**מאור** הגדול!!!

השמש היא לא **האור** אלא **מאור-החלון** שדרכו אנחנו רואים את האור!! כשהקב"ה ברא את העולם ביום הראשון... הוא ברא אור... אור כמות שהוא... בלי חלונות... **(אנב)** גם השמש נבראה ביום הראשון... אבל היא היתה גוף אטום... לגל ענק חשור ואטום בלי כלום... כמו הירח וכל גלקסיה אחרת... הבריאה בתכנית המקורית שלה היתה שיהיה אפשר לקבל את כל ההשגות בלי חלונות... בלי מחיצות... הדלת היתה פתוחה... כמו שבבית שלי אין במטבח לא דלת ולא חלון... הכל פתוח... כך... כשהקב"ה ברא בתחילה את העולם... הוא לא ברא שום מחיצות... לא דלתות ולא חלונות... מי שרוצה יכול לראות ולהשיג את הכל... וזה לא רק השמש... זה הכל... כל דבר היה ללא חלונות... גם הראיה היתה ללא חלון ששמו עין (אדה"ר ראה מסוף העולם ועד סופו) וגם השמיעה לא היתה מוגבלת לחלון האוזן... וגם אתה חברי היקר... גם אתה לא התגלית דרך החלון של הבשר ודם שכ"כ מטעה אותך להשקיע ביפוי וסלסול החלון הזה... האור היה ישיר!!! ללא חלונות או מחיצות...

אתה יודע איך קוראים לזה בלשון חז"ל?? **האור הגנוז!!!!!!**

זו המשמעות הפשוטה של האור הגנוז!!!! אור בלי חלונות... בלי הגבלות... זו היתה התכנית המקורית... אבל הקב"ה ראה שהעולם לא ראוי לזה... מה עשה הקב"ה?? גזז את האור הזה לצדיקים לעתיד לבא... ו... ומה עשה במקומו?? הוא הגביל וצמצם והכניס את האור בתוך חלון ששמו **המאור** הגדול שרק מבין חרכי החלון הזה אנחנו נראה אור... לכן השמש לא נקראת אור! אלא מאור-חלון!!!! **ויחד עם השמש כל העולם כולו קיבל המימד ששמו חלון**... השמש היא רק מדגם למימד ששמו חלון... אבל הכל!!!!!! כל העולם כולו על כל גילויו והשגותיו... הכל הצטמצם ומאז הכל מתגלה באמצעות חלונות... לכן אחד מאיתנו יש חמשה חושים... חמשה חלונות שדרכם אנחנו מתקשרים עם הסובב...

פעם... לפני כמה אלפי שנה היה יהודי אחד שקראו לו אברהם אבינו... אותו אברהם היה בן אדם... בשר ודם... הוא היה **מאור** גדול... חלון גדול ומבהיק!! דרך **המאור** הזה בקע אור אין סוף... אור שהתחיל להפציע את יעודו של העולם כולו... והנה יום אחד **המאור** הזה נסתלק מאיתנו... מנוחתו כבוד במערת המכפלה... אבל **האור ! ! ! ! !** האור שלו נשאר!! האור שהוא הוריד לעולם לא נס ליחו ולא כהתה עיני... הוא ממשיך להפציע ולהאיר את כל העולם כולו... ואדרבה... אברהם אבינו בתוך **מאור** לא יכל לבקר בשתי סוכות ברגע אחד... גם אם הוא יכל לעשות קפיצת הדרך... אבל עדיין **אחד** היה אברהם... בשר ודם עם כל הכבוד... לא יכל להתפצל לשניים... כל זה כשאברהם אבינו היה מופיע מתוכם בתוך **המאור!!!!** אבל **האור???** האור של אברהם אבינו?? **האור** הזה לא מתוכם... לאור הזה יש כח אין סופי... ומכאן ואילך יכולים רבבות אלפי ישראל לשבת בסוכה... ובאותה שעה כולם מזמינים את אברהם אבינו לסוכה הפרטית שלהם... ואורו של אברהם אבינו מופיע בכל הסוכות של עם ישראל ובאותה שעה...

ומעתה: כשאתה מזמין את אברהם אבינו לסוכה... אל תחכה לסבאלע זקן וחייכן שיפדוק אצלך בדלת... ויגיד: קוראים לי אברהם אבינו... לא... זה לא הנושא... כי גם לו ציור שונא נורא תרצה ותתפלל לזכות לראות את אברהם אבינו ותפילתך תתקבל והוא כן יופיע אצלך בבית ואז יהיה אפשר לספר בהתרגשות גדולה שאתה זכית לראות את אברהם אבינו... אמנם זה נורא נורא מרגש... אבל אל תשכח שזה רק **המאור!!!!** ולא האור... ולנו אין עסקים עם **המאור** ששמו אברהם אבינו... אין לנו מה לעשות עם זה...

אם יש לנו משהו עם אברהם אבינו זה רק עם **האור** שלו... אם אברהם אבינו בכבודו ובעצמו יופיע בסוכה שלך... זה יהיה אולי מאוד מרגש... תוכל אולי להצטלם איתו... ו... ואולי אפילו יפרסמו את זה ב"ציבור החרדי" (תלוי כמה זה יראה פופולרי...) אבל הלאה... מה הלאה... מה יצא לך מזה?? חוץ מקידום מכירות שום דבר!!!! אבל ברגע שיש לנו עסק עם **האור** של אברהם אבינו... עם זה יש לי עסק!! ועוד איך!!!! האור של אברהם אבינו זה משהו ששייך אלי... משהו שיכול **להיבלע בתוכי ולהיות חלק ממני**... וכשאני נמצא בצילא דמהימנותא אני מזמין את האור הזה... אני חפץ ומשתוקק לאור הזה... אני מכריז: "מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי..." במשך השנה ניסיתי ולא כ"כ הצלחתי... אבל עכשיו בימים המיוחדים האלו... שאני כבר נמצא יחד עם הקב"ה בצלא דמהימנותא... זו עת רצון מיוחדת להזמין את האור שאברהם אבינו הוריד לעולם ולבקש מאבא שבשמים: אנא!! גם אני רוצה את האור הזה... שהוא ישאר בתוך הלב שלי... אני לא נותן לו לצאת מפה... **אם תשים לב:** לאושפיזין אומרים רק בואכם לשלום... לא אומרים להם: צאתכם לשלום... שישארו כאן!!! אין להם שום סיבה לצאת מפה!!! את האור הזה אני מעוניין להכניס לתוך תוכי ושלא יצא לעולם.

טמון פה מסר מאוד מאוד חשוב שנוגע אלינו תמיד:

לא רק בחג הסוכות אלא כל השנה ובפרט בערב יום הכיפורים... באיתי שניה אחת למראה... תסתכל שניה על עצמך... מה אתה רואה?? איש נחמד... חייכן... שיער בלונדיני... עיניים חומות... גובה מטר שבעים... זהו!! זה מה שאתה??? **לא!!! לא אדוני!!!! יש לך טעות!!!** מה שאתה רואה פה זה לא אתה!!!! זה רק **המאור** שלך... זה רק **המאור** שדרכו אתה בוקע... אתה בעצמך ??? ! ! ! ? אתה בעצמך **זה אור!!!!** מה אני מתכוין אור?? אני לא מתכוין למיסטיקה... כשאני אומר אור אני מתכוין לסוג של הארה... סוג של תפקיד אלוך שבשבילו נשלחת לעולם... אתה בעצמך סוג של **משימה אלוקית** שבשבילה אתה פה... **וזה אתה האמיתי!!!!** זה המהות שלך!! **אתה תפקיד!!!!!!** שמעת?? אני חוזר:

אתה במהותך תפקיד!!!! וכל מה שנתר לך זה פשוט לעשות שיעורי בית מעמיקים כדי לזהות מה באמת התפקיד היחודי שלך בעולם... מה האור שמוטל עליך להאיר בעולם... רק מה?? לצורך העניין הקב"ה ברא לך מאור... הלביש אותך בבשר גידים ועצמות שהם **החלון והמאור** שדרכו האור שלך יופיע ויאיר בעולם... אבל אתה בעצמך זה לא זה... אתה בעצמך לא זה המאור אלא האור!!!!

ומאוד מאוד חשוב לדעת את זה... אתה יודע למה??

כי ברוך ה'... אתה דווקא בן אדם נעים הליכות... ענוותן ושפל ברך... יפה מצידיך... זה מעלה גדולה להיות עניו ושייך עייל ונפיק... אבל בייחס ל-מה?? בייחס **למאור!!!!** בייחס לדמות שנשקפת מהמראה היא זו שצריכה להיות נכנעת... היא צריכה להיות מעודנת... המאור-החלון הזה שדרכו אתה נשקף הוא צריך להיות ענוותן ושפל ברך... (בלי כל ההצטעצעויות של בני דורנו...) אבל **האור עצמו** שבוקע דרכך??

בייחס אליו אין שום מקום לענוה!!! אתה לא בעלים על האור הזה!!!! זה אור אלוך!!! הנשמה נקראת כבוד!!!! את הנשמה צריך לכבד... שימו לב אל הנשמה... מידי בוקר אתה מודה לה' "אלוהי נשמה שנתת בי טהורה היא..." סליחה... מה זה הגאווה הזו שאתה נעמד ומעיד על הנשמה שלך שהיא טהורה?? מה עם "יהללך זר ואל פיר..."?? מה זה הגאווה הזו???? איזה צורה זו שכן אדם נעמד על הבוקר ומתחיל לשבח את עצמו... הנשמה שלי... איזה טהורה שהיא... אה?? מה הפשט בזה??? **נו... פשוט מאד:** הנשמה היא בכלל לא שלך!!!!!! היא חלק אלוך ממעל!! כשאתה משבח אותה בכלל לא בתמונה!! אתה לא משבח את עצמך... אפילו לא בצחוק!!!! אתה משבח חלק אלוך שממלא שהקב"ה הפקיד עליך; ואת הנשמה אסור לבזות!! בייחס לנשמה אסור להיות עניו... מי שמר לבעלים עליה... שאתה יכול לבזות אותה????

לסיכום: אתה רוצה להיות עניו?? תשפיל את המאור!!!! תעמוד מול המראה ותשגן לעצמך... כן... המאור הזה יסודו מעפר וסופו לעפר משול כחרס הנשבר... יום אחד המאור הזה יריח את הפרחים מהשורש

אבל את האור?? האור שברך הוא אלוך!!!! אל תזלזל בו!!

בדיוק כמו שכשאתה מזמין את האושפיזין... הם בעצמם לא באים... ובכל זאת אתה מזמין... את מי אתה מזמין? את האור שלהם!!! זאת אומרת: אתה מבין שאברהם יצחק ויעקב זה לא רק בני אדם עם קלסתר פנים מסוים שעונה על שם אברהם יצחק ויעקב... זה יותר מזה... זה סוג של בחינה... שכשאני מזמין את אברהם לסוכה בחינת אברהם מגיע לסוכה שלי... אז זהו זה!! שגם אתה כזה!! גם אתה לא עוד איזה בן אדם שעונה לשם מוטי או יענקי... גם אני ואתה... אנחנו סוג של בחינות... סוג של תפקיד... ואנחנו צריכים להכיר בזה...

חג הסוכות זה זמן להתבוננות ב"מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי" אברהם יצחק ויעקב... כשנזמין את בחינת אברהם אבינו לסוכה שלנו... זה הזמן להתבונן... **רגע... ומה איתך?? מהי הבחינה שלי??** האם גם לי יש בחינה מסוימת?? האם גם אני מבטא איזה שליחות מסוימת בעולם... או שאני מתחיל ונגמר במטר שבעים שלי? יש לנו שבעה ימים... כדי להזמין שבעה בחינות... שבעה אורות אלו מצויות בי... קיימות בי... ורק צריך להתחיל להאיר אותם מתוך תוכי... להוציא אותם מהכח אל הפועל... בחג הסוכות אין נקודה למחשבה... יש ז' נקודות למחשבה... אגוטע יום טוב